AMIGOE

prèkè
Uridrama

Vrijdag 3 juni 2016 • Jaargang 131 nr 123 • Abonnementsprijs Afl 32,50 • Losse nummers. Afl 1,50 • zaterdag met Ñapa Afl 1,75

Binnen enkele weken beslissing hindervergunning Urirama

ORANJESTAD — De hindervergunning voor de bouw van het windmolenpark in Urirama had niet afgegeven mogen worden. Bouwen op die locatie zou in strijd zijn met het Ruimtelijk Ontwikkelingsplan (ROP), geen rekening houden met de reële gevaren voor de volksgezondheid en bovendien gebaseerd zijn op een ondeugdelijke afweging tussen het algemeen belang (duurzame stroomvoorziening) en de belangen van de buurtbewoners.

door onze verslaggever
Alex Laclé

Dat zijn enkele van de belangrijkste argumenten van de tegenstanders van het geplande windmolenpark in Urirama. Voor- en tegenstanders werden eind vorige week gehoord door de LAR-bezwaaradviescommissie.
Deze commissie brengt binnen enkele weken advies uit aan de verantwoordelijke minister over de uitgegeven hindervergunning.
Een van de juridische bezwaren is dat de hindervergunning geen rekening heeft gehouden met het ROP. “Dit verbiedt immers windmolens in het gebied van Urirama”, aldus Evelyn Wever-Croes, die één van de bewoners vertegenwoordigt die in de nabijheid van het geplande windpark woont. Zij stelt dat deze wetgeving eerst moet worden gewijzigd, voordat daarna eventueel een hindervergunning kan worden afgegeven. “Deze ROP-wetgeving zou al jaren geleden worden gewijzigd, maar we staan nog op hetzelfde punt. De regering heeft het er steeds over, maar doet niets om de wet te wijzigen.”
Daarom wil Wever-Croes dat de bezwaaradviescommissie de regering een duidelijk signaal afgeeft: ‘Maak je zaken eerst op orde, en geef daarna een rechtsgeldige hindervergunning af’. Landsadvocaat Johan Sjiem Fat erkent dat er volgens het huidige ROP niet gebouwd mag worden in het groengebied. Hij stelt echter dat wetgeving voor wijziging van het ROP in voorbereiding is. “In de hindervergunning is ook de voorwaarde opgenomen dat de bestemming in het ROP eerst aangepast moet worden.”

Gezondheid

Een ander bezwaar richt zich op de mogelijke gevolgen van het windmolenpark voor de volksgezondheid. Volgens Wever-Croes maken veel buurtbewoners zich zorgen. “Je kunt toch niet van een vader of moeder verwachten dat zij hun kind blootstellen aan gezondheidsrisico’s zonder een deugdelijke studie vooraf?” De bewoners willen dan ook een ‘deugdelijke health impact study’ en pleiten dat zonder deugdelijke studie naar de gezondheidseffecten van de windmolens, een hindervergunning geweigerd zou moeten worden. Advocaat Sjiem Fat stelt echter dat de mogelijke gezondheidseffecten weldegelijk goed zijn onderzocht. Hij verwijst naar een rapport, uitgevoerd door het internationaal gerespecteerde bedrijf Kema, dat geen nadelige effecten zag voor de volksgezondheid van buurtbewoners. Dat rapport werd bovendien nog eens onder de loep genomen door de Nederlandse MER-commissie. Ten slotte vroeg Directie Volksgezondheid de Pan-Amerikaanse gezondheidsorganisatie Paho om advies. Die liet weten dat er tot dusverre geen wetenschappelijk bewijs is voor de schadelijkheid van windmolens op de volksgezondheid, aldus Sjiem Fat.

Belangenafweging

Een derde argument dat Wever-Croes aandraagt, is dat er geen ‘deugdelijke belangenafweging’ heeft plaatsgevonden. Het feit dat de verduurzaming van de energievoorziening wordt gezien als ‘algemeen belang’ en dat de belangen van buurtbewoners daaraan ondergeschikt zijn, klopt volgens haar niet. De redenering van de regering dat Aruba in 2020 niet meer afhankelijk zal zijn van fossiele brandstoffen, noemt Wever-Croes ‘onrealistisch’. Ze concludeert dat er geen deugdelijke belangenafweging heeft plaatsgevonden, omdat het bestuursorgaan de belangen van de buurtbewoners - reële gezondheidsrisico’s - opoffert voor een ‘onrealistisch en niet haalbaar algemeen belang’. “Op grond hiervan is de afgegeven hindervergunning in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.”
Sjiem Fat zegt echter dat het belang van het verduurzamen van het energievoorziening van het eiland ‘moeilijk bestreden kan worden’. “We hebben hier een overvloed aan wind en zon”, stelt Sjiem Fat. Afhankelijkheid van fossiele brandstof brengt het gevaar van hoge energieprijzen en prijsfluctuaties met zich mee. Hoe minder afhankelijk van fossiele brandstof, hoe beter dat is voor het land en het milieu, aldus de Landsadvocaat. Over de doelstelling om in 2020 onafhankelijk te zijn van fossiele brandstoffen, zegt Sjiem Fat dat dat een beleidsambitie is en of dat nu wel of niet gehaald wordt, heeft geen invloed op het windmolenpark.

Zie ook op pagina 3: Beslissing windpark Urirama nog ver weg

Beslissing windpark Urirama nog ver weg

ORANJESTAD — De LAR-bezwaaradviescommissie heeft eind vorige week de bezwaren gehoord tegen de uitgegeven hindervergunning voor de bouw van een windmolenpark in Urirama. Binnen enkele weken geeft deze commissie advies aan de betreffende minister. Beide partijen kunnen daartegen in beroep bij de LAR-rechter en ook die beslissing kan weer worden aangevochten in hoger beroep. Het kan dus nog lang, mogelijk jaren, duren voordat er een definitieve beslissing is over de bouw van het tweede windmolenpark van Aruba.

Ook Landsadvocaat Johan Sjiem Fat bevestigt dat het nog wel een jaar kan duren voordat het hele proces is doorlopen en, mocht niemand daar een stokje voor steken, de bouw van het windpark kan beginnen. De vertraging staat in schril contrast met het optimisme waarmee de regering de komst van het windmolenpark in oktober 2011 aankondigde. Toen verklapte premier Mike Eman, tijdens de tweede Green Aruba conferentie, dat er binnen een maand een overeenkomst zou worden getekend voor het tweede windmolenpark van Aruba. Ook het (ondertussen gerealiseerde) zonnepark op luchthaven Reina Beatrix werd toen genoemd. Het windmolenpark zou eind 2013, zo was de eerste schatting, opgeleverd moeten worden en in 20 procent van de Arubaanse stroombehoefte moeten voorzien.

In november van datzelfde jaar liet Olinda Rasmijn van natuurorganisatie StimAruba al weten dat de komst van het windmolenpark 'negatieve gevolgen' kan hebben voor de aanwezige flora en fauna. Ook de gezondheid van de omwonenden in Boroncana, Seroe Pela en Kurimiau zou mogelijk in gevaar zijn. Een groep bezorgde bewoners van die wijken sloot zich aan bij het protest dat gaandeweg steeds feller werd. Energie-minister Mike de Meza had begrip voor de zorgen en kondigde aan met Nederlandse hulp onderzoek te gaan doen naar de mogelijke (gezondheids)effecten van de windmolens. In april 2012 bleek een 'technisch rapport' van Water en Energiebedrijf (WEB) positief over de bouw van het windmolenpark. Premier Eman dacht toen nog 'eind van het jaar' te kunnen starten met de bouw. Het wachten was wel op de Milieu Effect Rapportage (MER).

Effecten nihil

Een eerste versie van die rapportage werd een maand later opgeleverd. Volgens dat rapport zouden de milieueffecten van het windmolenpark 'nihil' zijn. "De meest merkbare gevolgen van de aanleg van tien windmolens bij Urirama zullen veranderingen van het landschap en het geluid van de turbines zijn", schreef *Amigoe* destijds op basis van het rapport. Het rapport werd echter door tegenstanders vergruisd en de oppositiepartijen MEP en PDR schaarden zich bij de protesten. Ook monseigneur Luis Secco sprak zich uit tegen het windmolenpark, dat in de buurt van de Alto Vista kapel moet komen. Bovendien sloten ngo's Aruba Birdlife Conservation en Rainbow Warriors zich aan bij de protesten van StimAruba. In november 2012 verscheen het oordeel van de Nederlandse Commissie MER. Hierin was te lezen dat de eerder gemaakte MER 'voldoet' ten aanzien van de gevolgen voor de volkgezondheid. De geluidsoverlast is binnen de norm (van Nederland, want Aruba heeft geen norm) en de Commissie MER oordeelde dat ook gezondheidseffecten door laagfrequentie geluid en of resonatie niet te verwachten zijn. Toch sloot ook de commissie niet uit dat er gezondheidseffecten kunnen optreden en adviseerde nader onderzoek.

Vertraging

De bewonersgroep Affected Residents Urirama (ARU) kondigde daarop aan 'verschillende juridische procedures' te zullen starten tegen de komst van het windmolenpark. Mede door de protesten en aanvullend onderzoek, duurde het uiteindelijk tot mei 2014, voordat de eerste hindervergunning voor het geplande windmolenpark uitgegeven werd. Een dag later sloot het windmolenpark bovendien een twintigjarige overeenkomst voor energielevering met WEB. Bewonersvereniging ARU ging in juni 2014 tegen deze hindervergunning in beroep en kreeg in mei 2015 gelijk van de rechter. De geplande windmolens van 3 megawatt worden namelijk niet meer geproduceerd, terwijl de vergunning wel op deze windmolens was gebaseerd. De nieuwe molens van 3,3 megawatt zouden volgens de rechter een nieuwe vergunning vereisen. Advocaat Miriam Malmberg, vertegenwoordiger van buurtbewoners van Urirama, was erg in haar nopjes met deze uitspraak. "Dit is goed nieuws voor ons", liet ze destijds aan Amigoe weten. "En ook erg gunstig. Als de regering de nieuwe windmolens wil, zal zij moeten besluiten om opnieuw dit hele pad te bewandelen. Er moet dus eerst weer een beschikking worden aangevraagd en een publicatie komen in de krant om iedereen hiervan op de hoogte te stellen. Bewoners kunnen dan weer bezwaar maken, enzovoorts, enzovoorts. Dan begint het hele circus, zoals de rechter de voortgang van deze zaak al eerder heeft genoemd, gewoon weer opnieuw."

Het lijkt erop alsof ze gelijk krijgt. Zonder dat belanghebbenden hierover persoonlijk op de hoogte werden gesteld, gaf Justitie-minister Dowers op 19 oktober 2015 toestemming voor een nieuwe hindervergunning die het plaatsen van een windmolenpark met sterke molens (3,3 megawatt) toestaat. De betrokken diensten, zoals de Dienst Openbare Werken (DOW), Directie Volksgezondheid en de Brandweer, gaven hiervoor groen licht. Bewoners diende hiertegen wederom bezwaar in.
Het duurde echter ruim zeven maanden voordat de LAR-commissie een hoorzitting hield om de bezwaren tegen de uitgifte van deze vergunning aan te horen.